

[Udenrigsministeren]

elementer, som kan indgå i tilrettelæggelsen af vores ulandsbistand, og som kan gøre det på sådan en måde, at menneskerettighedsaspekterne bliver en mere umiddelbart nærværende realitet.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Det skal være til udenrigsministerens sidste bemærkninger om Nicaragua. Hans bemærkning var, at vi kan vente med at gøre noget til efteråret, hvor vi får lejlighed til at diskutere det. Nej, jeg synes faktisk, at vi kan gøre noget nu. Jeg hørte i hvert fald meget tydeligt, at flertallet var til stede i dag, og derfor behøver udenrigsministeren såmænd ikke at vente med at foretage sig noget, men vi får igen lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet, når vi skal diskutere finanslov.

Med hensyn til Vietnam synes jeg, at ministeren også skal skrive sig bag øret, at Sverige har forpligtet sig til at gøre nogle projekter færdig og være i Vietnam til 1990. Finland er der også på nøjagtig de samme konditioner, som jeg har redegjort for at vi mener vi bør være der på for ikke at skabe monumenter af mislykket bistandssamarbejde. Også her hørte jeg et flertal blev manifesteret her i dag, som jeg håber ministeren skriver sig bag øret.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Ministeren kritiserede med henblik på ønsket om udvidet projektbistand til Nicaragua, hvordan vi havde formuleret, hvordan den undtagelse fra fattigdomskriteriet kunne berettiget det. Ministeren har åbenbart glemt de bemærkninger i VS-beslutningsforslaget om netop det problem, for der er ikke tale om noget forsøg på nogen politisering, som ministeren hævder. Ministeren politiserer, fordi han har nogle bestemte af USA prægede standpunkter. Men vi har i bemærkningerne skrevet, at dér, hvor der kan fraviges i særlige tilfælde, er f.eks. i lande, som under store materielle og menneskelige omkostninger har befriet sig for et undertrykkende regime, samt lande, der præges af borgerkrig, eller hvis udvikling vanskeliggøres af internationale konflikter. Vi har givet tre eksempler: Zimbabwe, Nicaragua og Afghanistan. Disse

tre eksempler viser klart, at der ikke er tale om, at der politiseres; der er tale om, at det kan være nødvendigt, at lande, som f.eks. har været udsat for overgreb fra stormagters side, og som befrier sig, og som er i en særlig situation, får en støtte, også selv om det strider mod den strenge fortolkning af fattigdomskriteriet.

Så jeg vil godt bede ministeren notere sig, at det ikke er en politiseren i den forstand, som han påstod, der ligger bag ved det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) *Forespørgsel nr. F 32:*

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvilke ændringer af den danske politik over for udviklingslandene agter udenrigsministeren at gennemføre i lyset af Brundtland-rapportens analyse af miljøproblemerne og de generelle økonomiske, sociale og politiske forandringer i den tredje verden?«

Af Riishøj (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 22/4 87. Fremme af forespørgslen vedtaget 28/4 87).

Begrundelse

Riishøj (SF):

Det er tre år siden, vi sidst har haft en bred forespørgselsdebat om ulandspolitikken. Siden da er mange emner kommet frem, og mange ting trænger til afklaring. Allersæst har vi fået Brundtland-rapporten, der forhåbentlig ikke lider den samme skæbne som andre vigtige og provokerende rapporter om den internationale situation, f.eks. Brandt-rapporten og Torstrand-rapporten om sammenhængen mellem nedrustning, oprustning og udvikling.

På den baggrund mener jeg, det er nødvendigt, at vi i dag får diskuteret retningslinjerne for de kommende års ulandspolitik, både set i lyset af Brundtland-rapporten og de nye elementer, der er kommet ind i dansk ulandspolitik siden den sidste debat.

Besvarelse

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):